

[A. C. D. Petersen.]

bedriften i de senere Aar, er gaaet ind til overkapitaliserede Ejendomme. De har maattet betale disse Ejendomme for dyrt, fordi Udbuddet af Ejendomme har været saa ringe netop grundet paa Henstandslovgivningen; Efterspørgselen har været større end Tilbuddet, og derved er Priserne blevet uforholdsmæssigt høje.

Derved har den Lovgivningsmagt, som har tilvejebragt Henstandslovgivning, Moratorielovgivning og Akkordlovgivning, paataget sig et stort Ansvar over for disse unge, som paa et eller andet Tidspunkt, fordi de har købt deres Ejendomme for dyrt, maa søge Akkord og, naar de ikke gennem Akkorden kan blive siddende, likvidere.

Saa sagde den højtærede Minister, at vi havde faaet en Amtsskattenedsættelse i Fjor, som de Konservative ganske vist ikke stemte for; det har i denne Forbindelse ingen Betydning, hvem der stemte for den, det afgørende er, at denne Amtsskattenedsættelse er kommet. Men jeg har nu den Tiltro til den højtærede Minister, at han ikke er saa naiv, som dette Udtryk kunde lade formode. For Ministeren vil vel ikke paastaa, at den foreløbige Nedsættelse, som kun gælder for et ganske enkelt Aar — Virkeligheden viser jo, at de 20 Mill. Kr., som Ejendomsskatterne blev nedsat med i Fjor, i Aar er blevet reduceret til 5½ Mill. Kr. —, skulde have samme Virkning, som hvis det drejede sig om en almindelig Nedsættelse?

Forøgelsen af Ejendomsskatten fra 1916 til i Dag betyder, naar den bliver kapitaliseret, en Gældsforpligtelse for det danske Landbrug paa 700—800 Mill. Kr. (*Afbrydelse*: Som det ellers vilde have haft paa anden Maade!). Det findes der ingen Beviser for. Naar man er rigtigt indstillet, kan man jo antage det, men der gives ingen Beviser. Men i hvert Fald maa det være de paagældende Ejeres Sag, om de har konverteret Ejendomsskattenedsættelsen med andre Forpligtelser. Det kan Samfundet som saadant ikke være ansvarligt for. (*Oluf Pedersen*: Jo). Nej. Jeg tror jo nok, at der i Befolkningen, netop fremkaldt ved den Maade, hvorpaa man tager hele dette Forsøg paa at hjælpe Landbruget gennem Krisen saavel fra Regeringspartiernes som fra Partiet Venstres Side, er ved at opstaa den Opfattelse, at det i Virkeligheden er Samfundets Skyld, at de har foretaget forkerte Spekulationer. Og det lader sig ikke nægte, at en Mængde af dem, der i Dag kommer og præsenterer de store overprioriterede Ejendomme, har spekuleret.

Vi kender alle Eksempler derpaa. At der ogsaa er nogen, der uden egen Skyld er kommet ind i vanskelige Forhold, er en anden Sag, og det maa vi naturligvis tage mere alvorligt. Men dem, der er vanskeligt stillet paa Grund af fejlslagne Spekulationer, har jeg ikke saa forfærdelig meget tilovers for.

Men, som sagt, Ejendomsskattenedsættelsen, saaledes som de Konservative har foreslaaet den, betyder, at man med eet Slag borttager en Prioritetsbyrde for Landbruget paa mellem 700 og 800 Mill. Kr. Og det er en Sanering, som virkelig vil betyde noget ud over den aarlige Mindreudgift. Det, at man slipper for at betale disse Afgifter, betyder nemlig, at en hel Mængde andre Tilgodehavender rykker ind paa de Pladser, hvor de er sikre, og det betyder, i hvert Tilfælde for en hel Mængde Landejendomme, at de atter faar den Egenkapital, som det offentlige har frataget dem ved den Ekspropriation, som et Paalæg af saadanne Ejendomsskatter er.

Her vil jeg da gerne atter give den højtærede Minister et Fingerpeg i Retning af, hvorledes man udmærket godt kan hjælpe Landbruget meget væsentligt i den Krise, der hersker her i Landet, uden at gaa ind i en Akkordordning, som vi til Dato ikke har Skygge af Bevis for har hjulpet nogen Landmand. Ud fra disse Betragtninger synes jeg, det var betimeligt, om den højtærede Minister fremskaffede de Oplysninger, som jeg ogsaa før har bedt om, og som Ministeren har lovet at skaffe saa hurtigt som muligt, saaledes at vi kan faa at se, om denne Lovgivning skal fortsættes eller stoppes hurtigst muligt.

Jeg tror, at Beviserne kommer til at pege hen imod det sidste, og saa kunde det maaske — i hvert Fald skulde det — anspore den højtærede Minister til at finde en virkelig effektiv Form for Hjælp til de kriseramte Landboere, finde en virkelig Løsning af de Vanskeligheder, som i Øjeblikket trykker Tusinder og atter Tusinder af Landboere, og som ingen som helst Akkordordning kan redde dem fra, fordi der skal komme meget gode Forhold med Hensyn til Landbrugets Rentabilitet, hvis det skal kunne lade sig gøre at forrente de Prioriteter og Gældsforpligtelser, som bliver tilbage, efter at Akkorden er indgaaet; og naar dette er Tilfældet, tror jeg, at den konservative Modstand mod Akkordlovgivningen var og er velbegrundet.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg mener ingenlunde, at Gennemførelsen af